

Ένας μαθητής σε αμερικάνικο σχολείο έγραψε μια καταπληκτική έκθεση. Μεταξύ άλλων ανέφερε: ...Αυτή είναι η εποχή των δύο εισοδημάτων (και των δύο συζύγων), αλλά περισσότερων διαζυγίων. Των εντυπωσιακότερων κατοικιών, αλλά διαλυμένων σπιτιών. Αυτή είναι η εποχή των ψηλών ανθρώπων αλλά των μικρών χαρακτήρων. Του γρήγορου κέρδους αλλά των ρηκών σχέσεων. Μιλάμε πολύ, αγαπάμε σπανιότατα και μισούμε συχνότατα..."

Όλο το παράδοξο αυτής της εποχής μέσα σε λίγες προτάσεις. Το πιο φοβερό, κάθε μία από τις παραπάνω προτάσεις περικλείει συνοπτικά μια θλιβερή πραγματικότητα. Την πραγματικότητα της σύγχρονης εποχής.

Την πραγματικότητα του υπερκαταναλωτισμού, της λαιμαργίας, της πλεονεξίας, της απόλυτης τυποποίησης. Οι άνθρωποι σήμερα είναι τόσο τυποποιημένοι όσο και τα προϊόντα ενός σουπερμαρκετ!

Οι ανθρώπινες σχέσεις είναι πλέον ρηκές, απρόσωπες. Δεν υπάρχει πραγματική αγάπη, δεν υπάρχει γνησιότητα. Οι περισσότερες σχέσεις καταλήγουν άδοξα με αποτέλεσμα να κλεινόμαστε όλο και περισσότερο στην ασφάλεια της μοναξιάς μας. Επιλέγουμε να ακολουθούμε πιστά και με μεγάλη ευλάβεια την παροιμία "όποιος καεί με το κυλό, φυσάει και το γιαούρτι". Σιγά-σιγά λοιπόν δεν ψάχνουμε, δεν κλαίμε, δεν απογοητευόμαστε. Υπάρχουμε με ασφάλεια και σκεπάζουμε όσο καλύτερα μπορούμε, τις ανάγκες μας.

Οι οικογένειες είναι πλέον πολύ μικρότερες... Η επικοινωνία ελάχιστη. Ο χρόνος, πολυτέλεια. Τα πτυχία πολλά, οι αντιλήψεις μας όμως σαφώς λιγότερες. Μεγαλώσαμε αργά αλλά σταθερά το κενό της ζωής μας και βρωμίσαμε την ψυχή μας. Επιλέγουμε να ...αναστηκλώνουμε τους ώμους αδιάφορα, να προσπερνάμε την πραγματικότητα και να μην προσπαθούμε να αλλάξουμε τί-

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

Η τυποποίηση του ανθρώπου

ποτα...

Πολλοί από εμάς έχουμε υιοθετήσει την άποψη του Σόπενασουερ που έλεγε "homo homini lupus" - ο ένας άνθρωπος για τον άλλο είναι λύκος. Από τη μια δεν μπορείς να μην συμφωνήσεις όταν διαπιστώνεις καθημερινά ότι ο ίδιος ο άνθρωπος έχει μετατρέψει τη γη σε κόλαση. Από την άλλη, η άποψη αυτή δεν αφήνει περιθώρια για φιλίες.

Φτάνουμε λοιπόν να ενεργούμε σαν τους σκατζόχειρους. Μазευόμαστε κοντά να 'ζεσταθούμε' αλλά την ίδια στιγμή χρησιμοποιούμε τα 'αγκάθια' μας για προστασία. Να διατηρήσουμε το διαχωρισμό μας

Χρησιμοποιούμε ασπίδες για προστασία απλά και μόνο για να μην πληγωθούμε, να μην καψαλιστούμε. Θέλουμε τη ζεστασιά αλλά ταυτόχρονα

φοβόμαστε να αφεθούμε ελεύθεροι, να απελευθερώσουμε το μυαλό, την ψυχή, το σώμα, τα θέλω και τα πρέπει! Επιλέξαμε τη μοναξιά της ψυχής, απλά και μόνο για να μην χάσουμε κάτι που δεν έχουμε.

Προσπαθώντας να βρω ένα καλό ανέκδοτο, ανακάλυψα μερικές πολύ έξυπνες ατάκες μικρών παιδιών για την αγάπη που πραγματικά αξίζει να παραθέσω. Τελικά ισχύει αυτό που λένε "από μικρό και από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια".

Το Χριστινάκι λοιπόν, 6 ετών όταν ρωτήθηκε "τί είναι αγάπη" απάντησε:

"Αγάπη είναι αυτό που σε κάνει να χαμογελάς όταν είσαι κουρασμένη".

Ο Πάνος 7 ετών είπε:

"Αν θέλεις να μάθεις να αγαπάς κα-

λύτερα πρέπει να ξεκινήσεις από έναν... φίλο που δεν κωνεύεις"

Η Ρεβέκα 8 ετών αντιλαμβάνεται την αγάπη από την οπτική γωνία της ασφάλειας.

"Όταν κάποιος σε αγαπά, ο τρόπος που προφέρει το όνομά σου είναι διαφορετικός. Ξέρεις ότι το όνομά σου είναι ασφαλές στο στόμα του."

Τα παιδιά είναι η ελπίδα και το μέλλον αυτής της παράδοξης εποχής. Το θέμα είναι αν θα καταφέρουν να κρατήσουν την ψυχή τους καθαρή και αμόλυντη και δεν τα παρασύρει ο καταναλωτισμός, ο φόβος και η μικροψυχία!

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Κυριακάτικο πρωινό στην κουζίνα και η σύζυγος τηγανίζει αυγά. Ο σύζυγος, αγουροξυπνημένος, ετοιμάζει τον καφέ, πίνει μια γουλιά και μετά πάει και στέκεται ακριβώς δίπλα από την σύζυγο, παρατηρώντας προσεκτικά τα αυγά.

Πίνει άλλη μια γουλιά καφέ... και αρχίζει να φωνάζει πανικόβλητος:

"Πρόσεχε... ΠΡΟΣΕΧΕ! Βάλε κι άλλο βούτυρο! Θεούλη μου! Έχεις βάλει

πολλά μαζί στο τηγάνι! ΠΑΡΑ ΠΟΛΥΑ Γύρνα τα. Γύρνα τα ΤΩΡΑ! Χρειάζονται κι άλλο βούτυρο. Μα που θα βρούμε κι άλλο ΒΟΥΤΥΡΟ; Ωραία... Μη, ΠΡΟΣΕΧΕ, θα σου ΚΟΛΛΗΣΟΥΝ! Προσεχτικά... ΠΡΟΣΕΧΤΙΚΑ! Σου είπα ΠΡΟΣΕΧΕ! Ποτέ δεν μ' ακούς εμένα... ΠΟΤΕ! Γρήγορα! Γύρνα τα ΓΡΗΓΟΡΑ! Είσαι τρελή; Τα έχεις παίξει; Μην ξεχάσεις να τα αλατίσεις, όλο το ξεχνάς το αλάτι. Βάλε αλάτι. ΑΛΑΤΙ! ΒΑΛΕ ΑΛΑΤΙ ΣΟΥ ΕΙΠΑ!"

Η γυναίκα έχει μείνει αποσβολωμένη. "Τι έπαθες άνθρωπε μου; Τι φωνάζεις μέσα στο αυτί μου;"

Ο σύζυγος ξαφνικά ηρεμεί τελείως και απαντάει... "Ήθελα να σου δείξω πως είναι να σε έχω συνοδηγό όταν οδηγώ."

Αναμνηστικό κέρμα 2 ευρώ από τον Γιώργο Σταματόπουλο

Ο γλύπτης της Τράπεζας της Ελλάδος, Γιώργος Σταματόπουλος, είναι ο σχεδιαστής του αναμνηστικού κέρματος των 2 ευρώ, το οποίο θα εκδώσουν όλα τα κράτη μέλη της ευρωζώνης για τον εορτασμό των 10 ετών από την Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ONE), ανακοίνωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Το αναμνηστικό νόμισμα θα κυκλοφορήσει τον Ιανουάριο του 2009 και το σχέδιο που θα απεικονίζεται σε αυτό, επέλεξαν οι πολίτες της ΕΕ, κατόπιν ψηφοφορίας στο διαδικτυακό τόπο <http://eurodesigncontest.eu>.

Το αναμνηστικό κέρμα για τα 10 χρόνια της ONE, "συμβολίζει το ευρώ ως το τελευταίο βήμα μιας μα-

«Το ανθρωπάκι που κρατάει το ευρώ συμβολίζει την προϊστορία, το εμπόριο και έως το σημερινό ευρώ, το οποίο και απεικόνισα με το ακανόνιστο σχήμα του αρχαίου νομίσματος», λέει ο γλύπτης Γιώργος Σταματόπουλος.

κράιωνης ιστορίας εμπορικών συναλλαγών που αρχίζουν από τις προϊστορικές ανταλλαγές σε είδος - τις οποίες εκφράζει η σκόπιμη πρωτόγονη τεχνοτροπία του σχεδίου - και φτάνουν μέχρι τη σημερινή Οικονομική και Νομισματική Ένωση", αναφέρει στην ανακοίνωσή της η Επιτροπή και εκτιμά ότι θα εκδοθούν περίπου 90 εκατομμύρια κέρματα.

Λίγα λόγια για το Γιώργο Σταματόπουλο

Ο Γιώργος Σταματόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1963. Το 1982 εισάγεται στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, όπου σπουδάζει γλυπτική. Το 1985 εργάζεται στο μουσείο γλυπτών της Ακρόπολης και το 1986 αναλαμβάνει τη φιλοτέχνηση νομισμάτων και μεταλλίων για λογαριασμό της Τράπεζας της Ελλάδας. Έργα του κοσμούν δημόσιους χώ-

ρους και ιδιωτικές συλλογές ενώ έχει λάβει μέρος σε πλήθος εκθέσεων.

Ο καλλιτέχνης αντλεί έμπνευση από τον φυσικό κόσμο, κυρίως από μορφές ζωής του αέρα, της γης και της θάλασσας. Στην τελευταία του δουλειά κυριαρχούν μεταξύ άλλων τα ψάρια, οι μέλισσες, τα μυρμήγκια, τα πουλιά, τα λουλούδια και οι κορμοί δέντρων, σε καμπυλόγραμμα σχήματα με διάφορες παραλλαγές. Πρώτες ύλες στη δουλειά του είναι το ξύλο, ο μπρούντζος, το μάρμαρο και τα κεραμικά, ενώ συγχρόνως πειραματίζεται με νέα υλικά, όπως ο πολυεστέρας.

Τεχνίτης και αυθεντικός δημιουργός, ο Γιώργος Σταματόπουλος ασχολείται ο ίδιος με το έργο του από την πρώτη στιγμή της σύλληψης έως το τελικό στάδιο της υλοποίησής του. Οι εξαιρετικά καλαίσθητες ελληνικές όψεις των κερμάτων Ευρώ, οι οποίες απέσπασαν επαίνους, είναι δικό του έργο.